

(19)

URZĄD
PATENTOWY
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

(10) **PL 243996 B1**

(12)

Opis patentowy

(21) Numer zgłoszenia: **432134**

(22) Data zgłoszenia: **2019.12.09**

(43) Data publikacji o zgłoszeniu: **2021.06.14 BUP 12/2021**

(45) Data publikacji o udzieleniu patentu: **2023.11.20 WUP 47/2023**

(51) MKP:

F24F 7/06 (2006.01)

F24F 11/33 (2018.01)

F24F 11/72 (2018.01)

(73) Uprawniony z patentu:

**CERBEX SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ
ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, Krosno, PL**

(72) Twórca(-y) wynalazku:

SŁAWOMIR GRADOWICZ, Krosno, PL

(54) Tytuł:

Sposób regulacji ciśnień w pionowych i poziomych drogach ewakuacyjnych

PL 243996 B1

Opis wynalazku

Przedmiotem wynalazku jest sposób regulacji ciśnień w pionowych i poziomych drogach ewakuacyjnych, przeznaczony do zabezpieczania przed zadymieniem pionowych i poziomych dróg ewakuacyjnych. Sposób według wynalazku może być również wykorzystywany w obiektach budowlanych, w których konieczne jest precyzyjne utrzymywanie różnicy ciśnień między dwiema strefami, przykładowo: pomieszczenie – pomieszczenie, klatka schodowa – pomieszczenie, szyb windy – pomieszczenie, na zadanym poziomie.

Zjawisko występowania ciągu kominowego w wysokich i wysokościowych budynkach uzależnione jest od różnicy w gęstości powietrza o różnych temperaturach, jakie występują w różnych porach roku wewnątrz i na zewnątrz budynku. Zjawisko występowania ciągu kominowego jest zjawiskiem znanym i niekorzystnym podczas realizacji systemów zapobiegania zadymieniu.

Powszechnie znane są sposoby regulacji ciśnień, działające w oparciu o klapy upustowe i wielopunktowy nawiew. Ponadto z opisu patentowego PL218095 znany jest sposób regulacji ciśnień w pionowych drogach ewakuacyjnych mający na celu redukcję wpływu ciągu kominowego, zakładający wykorzystanie wentylatora rewersyjnego górnego, oraz wentylatora rewersyjnego dolnego, których to kierunek obrotów ustalany na podstawie różnicy temperatury wewnętrznej i zewnętrznej.

Dotychczasowe sposoby, stosujące wielopunktowy, rozłożony w pionie drogi ewakuacyjnej, nadmuch powietrza na różnych kondygnacjach nie zwalczały zjawiska ciągu kominowego. Największy niekorzystny wpływ ciągu kominowego występuje w początkowej fazie pracy systemu, po pewnym czasie, gdy nastąpi wyziębienie powietrza klatki schodowej i różnica w gęstościach powietrza staje się niewielka, wpływ ciągu kominowego maleje.

Celem niniejszego wynalazku jest redukcja wpływu zjawiska ciągu kominowego, w czasie napowietrzania pionowych dróg ewakuacyjnych w postaci klatek schodowych lub szybów windowych, przy wykorzystaniu ciągłej regulacji pracą wentylatorów rewersyjnych w oparciu o pomiary mierników ciśnień rozmieszczonych w napowietrzonym pomieszczeniu, oraz regulacja wentylatorów napowietrzających i oddymiających współpracujących z poziomymi drogami ewakuacyjnymi takimi jak: przedsionek przeciwpożarowy czy korytarz. Dodatkowo, celem jest również regulacja napowietrzania w pionowych drogach ewakuacyjnych, związana z możliwością szybkiej zmiany przepływu objętościowego powietrza oraz z możliwością utrzymywania różnych poziomów zadanego ciśnienia w aspekcie całego systemu różnicowania ciśnień przy uwzględnieniu napowietrzania przedsionków i odprowadzenia powietrza z kondygnacji objętej pożarem.'

Zgodnie z wynalazkiem sposób regulacji ciśnień w pionowych drogach ewakuacyjnych charakteryzuje się tym, że w pionowych drogach ewakuacyjnych ilość doprowadzanego i odprowadzanego powietrza dolnego wentylatora rewersyjnego reguluje się w zależności od średniej wartości różnicy ciśnień mierzonych czujnikiem na poziomie dolnego kanału oraz pomiaru czujnikiem w poziomie oddalonym od poziomu dolnego kanału o połowę odległości między poziomami dolnego kanału i poziomem wyżej położonego kanału i w co najmniej jednym podsystemie, w którym wentylator rewersyjny reguluje się w zależności od średniej wartości różnicy ciśnień mierzonych czujnikiem na poziomie kanału wentylatora oraz pomiaru czujnikiem w poziomie oddalonym od poziomu kanału wentylatora o połowę odległości między poziomami niżej położonego kanału i poziomem kanału wentylatora, przy czym średnie wartości ciśnień oblicza się w centrali, zaś w poziomych drogach ewakuacyjnych ilość dostarczanego powietrza do przedsionka reguluje się przy wykorzystaniu różnicy ciśnień pomiędzy pionową drogą ewakuacyjną a przedsionkiem za pośrednictwem odpowiednio czujników ciśnienia przedsionków, natomiast wydajność wentylatora napowietrzającego korytarz reguluje się na podstawie różnicy ciśnień pomiędzy przedsionkiem a pomieszczeniem objętym pożarem za pomocą czujników ciśnienia korytarzy albo wydajność wentylatora oddymiającego korytarz reguluje się na podstawie różnicy ciśnień pomiędzy przedsionkiem a pomieszczeniem objętym pożarem za pomocą czujników ciśnienia korytarzy. Gdy średnia wartość różnicy ciśnień obliczona odpowiednio z czujników jest mniejsza od wartości zadanej, to centrala uruchamia odpowiedni wentylator rewersyjny jako nawiew i jednocześnie dąży do wyrównania średniej wartości ciśnienia z wielkością zadaną. Gdy średnia wartość różnicy ciśnień obliczona odpowiednio z czujników jest większa od wartości zadanej, to centrala uruchamia odpowiedni wentylator rewersyjny jako wywiew i jednocześnie dąży do wyrównania średniej wartości ciśnienia z wielkością zadaną. Regulację ciśnień: w pionowej drodze ewakuacyjnej, przedsionku i korytarzu prowadzi się, aby zapewnić stopniowanie ciśnienia niezależnie od ciśnienia panującego w pionowej drodze ewakuacyjnej. Wydajność wentylatora nadmuchowego reguluje się zapewniając w przestrzeni przedsionka niższe ciśnienie o 5 Pa $\pm$ 10%

niż występuje w pionowej drodze ewakuacyjnej. Wydajność wentylatora napowietrzającego reguluje się zapewniając w przestrzeni korytarza niższe ciśnienie o $45 \text{ Pa} \pm 10\%$ niż występuje w przedsionku. Wydajność wentylatora oddymiającego reguluje się zapewniając w przestrzeni korytarza niższe ciśnienie o $45 \text{ Pa} \pm 10\%$ niż występuje w przedsionku.

Wynalazek w części dotyczącej redukcji ciągu kominowego w przestrzeni klatki schodowej rozwiązuje problem negatywnego wpływu ciągu kominowego na rozkład ciśnienia wzdłuż wysokości klatki schodowej, utrzymując zakres wahania ciśnienia wzdłuż osi wysokości na poziomie od 20 Pa do 80 Pa , a w części związanej z utrzymaniem wymaganego ciśnienia, w strefach przyległych na każdym piętrze to jest w przedsionkach przeciwpożarowych oraz korytarzach, regulację w odniesieniu do pionowej drogi ewakuacyjnej.

Wynalazek przedstawiony jest w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia schemat sposobu z podsystemem, fig. 2 przedstawia schemat sposobu z napowietrzaniem korytarza i fig. 3 – schemat sposobu z klapą transferową.

Sposób regulacji ciśnień w pionowych drogach ewakuacyjnych według fig. 1. polega na regulacji ilości doprowadzanego i odprowadzanego powietrza do klatki schodowej za pomocą dolnego podsystemu **B** i podsystemu **A**. W podsystemie **B** dolnym ilość powietrza dostarczanego za pomocą dolnego wentylatora rewersyjnego **12** zależy od średniej wartości różnicy ciśnień mierzonych czujnikiem **1** na poziomie **12'** dolnego kanału **20** oraz pomiaru czujnikiem **3** na poziomie **15** oddalonym od poziomu **12'** dolnego kanału **20** o połowę odległości między poziomami **12'** dolnego kanału **20** i poziomem **13'** wyżej położonego kanału **21**, która to połowa odległości wynosi 30 m . Średnia wartość różnicy ciśnień mierzonych czujnikiem **1** stanowi sumę różnicy ciśnień czujników **1'** i **1''**. W podsystemie **A** wentylator rewersyjny **13** reguluje się w zależności od średniej wartości różnicy ciśnień mierzonych czujnikiem **6** na poziomie **13'** kanału **21** wentylatora oraz pomiaru czujnikiem **3** dokonującym pomiaru na poziomie **15**, oddalonym od poziomu **13'** kanału **21** wentylatora o połowę odległości między poziomami **13'** niżej położonego kanału **21** i poziomem **12'** kanału **20** wentylatora. Połowa tej odległości wynosi 30 m , natomiast odległość pomiędzy poziomem **12'** kanału **20** wentylatora i poziomem **13'** kanału **21** wentylatora wynosi 60 m . Średnie wartości różnicy ciśnień określone powyżej dla każdego podsystemu oblicza się w centrali **11**. Opisany sposób, przedstawiony na fig. 1 dotyczy budynków o wysokości do 60 m , natomiast przedstawiony na fig. 2 i 3 dotyczy budynków o wysokości od 60 m do 120 m i analogicznie powielając podsystem **A** dla wyższych budynków. Budynek musi zawierać podsystem **B** i co najmniej jeden podsystem **A**. Działanie systemu zapewnia rozkład ciśnienia wzdłuż wysokości klatki schodowej w przedziale od 20 Pa do 80 Pa . System zapewnia regulację w wyżej wymienionym zakresie przy różnicy temperatur powietrza nawiewanego i powietrza wewnętrznego wynoszącej 40 st. C w momencie startu systemu i w miarę upływu czasu jego pracy będzie dążyć do 50 Pa powyżej ciśnienia zewnętrznego, na skutek wyziewania powietrza klatki schodowej. Zmniejszenie odległości pomiędzy poziomami kanałów wentylacyjnych i poziomami czujników spowoduje korzystniejszy rozkład różnicy ciśnień wzdłuż osi wysokości klatki schodowej, przykładowo $30\text{--}70 \text{ Pa}$ przy tej samej różnicy temperatur. Każdy z wentylatorów podsystemów sterowany jest z centrali **11** za pośrednictwem przetwornicy częstotliwości z wykorzystaniem regulatora ciśnienia w taki sposób że: prędkość obrotowa i kierunek obrotów wentylatora uzależnione są od średniej wartości różnicy ciśnień. Każdy z wentylatorów rewersyjnych podsystemów steruje się w taki sposób że: jeżeli średnia wartość różnicy ciśnień jest mniejsza niż 50 Pa , centrala uruchamia wentylator w funkcji nawiewnej, natomiast jeśli średnia wartość różnicy ciśnień jest większa niż 50 Pa , centrala uruchamia wentylator w funkcji wywiewnej, dodatkowo tak korygując prędkość obrotową, aby utrzymać średnią wartość różnicy ciśnień na poziomie $50 \text{ Pa} \pm 10\%$. W sposobie regulacji przedstawionym na fig. 2, w poziomych drogach ewakuacyjnych **b** i **d** ilość dostarczanego powietrza do przedsionka **b** reguluje się przy wykorzystaniu różnicy ciśnień pomiędzy klatką schodową **a** a przedsionkiem **b** za pośrednictwem czujnika ciśnienia przedsionka **4'**, natomiast wydajność wentylatora napowietrzającego **19** korytarz **d** reguluje się na podstawie różnicy ciśnień pomiędzy przedsionkiem **b** a pomieszczeniem objętym pożarem **d** za pomocą czujnika korytarza **4''**, albo wydajność wentylatora oddymiającego **18** korytarz **d** reguluje się na podstawie różnicy ciśnień pomiędzy przedsionkiem **b** a pomieszczeniem objętym pożarem **d** za pomocą czujnika ciśnienia korytarza **4''**. Regulację ciśnień w klatce schodowej **a**, przedsionku **b** i korytarzu **d** prowadzi się, aby zapewnić stopniowanie ciśnienia niezależnie o ciśnienia panującego w klatce schodowej **a**. Wydajność wentylatora nadmuchowego **17** reguluje się, aby zapewnić w przestrzeni przedsionka **b** niższe ciśnienie o $5 \text{ Pa} \pm 10\%$ niż występuje w klatce schodowej **a**. Wydajność wentylatora napowietrzającego **19** reguluje się, aby zapewnić w przestrzeni korytarza **d** niższe ciśnienie o $45 \text{ Pa} \pm 10\%$ niż występuje w przedsionku **b**. W przypadku gdy

w systemie nie występuje wentylator napowietrzający **19** i występuje klapa transferowa **23**, jak przedstawiono na fig. 3, wydajność wentylatora oddymiającego **18** reguluje się, aby zapewnić w przestrzeni korytarza **d** niższe ciśnienie o $45 \text{ Pa} \pm 10\%$ niż występuje w przedsionku **b**. Sposób według wynalazku zakłada wykorzystanie sygnałów z czujników różnicy ciśnienia **1'** do **10'** pomiędzy klatką schodową **a** a przedsionkiem **b** oraz sygnałów z czujników różnicy ciśnienia **1''** do **10''** pomiędzy przedsionkiem **b** oraz korytarzem **c** na każdym piętrze budynku, wentylatora napowietrzającego przedsionek **17** pracującego w funkcji nawiewnej, doprowadzającego za pomocą kanału **24** powietrze do przedsionka **b** na kondygnację objętą pożarem oraz wentylatorów: oddymiającego **18** i napowietrzającego **19** korytarz **d**, które to za pośrednictwem kanałów **25** i **26** doprowadzają/odprowadzają powietrze z korytarza **d** na kondygnacji objętej pożarem, według rysunku fig. 2 lub tylko wentylatora oddymiającego **18** oraz klapy transferowej **23** pomiędzy przedsionkiem **b** a korytarzem **d**, według rysunku fig. 3. Wentylator napowietrzający przedsionek **17** sterowany jest z centrali **11** za pośrednictwem przetwornicy częstotliwości oraz regulatora ciśnienia w taki sposób, aby w przestrzeni przedsionka **b** utrzymywać stałą różnicę ciśnień pomiędzy przedsionkiem **b** a klatką schodową **a** o 5 Pa niższą niż ciśnienie panujące na klatce schodowej **a**. Natomiast wentylator oddymiający korytarz **18**, według rysunku fig. 2, sterowany jest z centrali **11** za pośrednictwem przetwornicy częstotliwości ustawionej na stały wydatek celem zapewnienia skuteczności oddymiania korytarza **d**, natomiast wentylator napowietrzający **19** sterowany jest z centrali **11** za pośrednictwem przetwornicy częstotliwości oraz regulatora ciśnienia, w taki sposób, aby pomiędzy korytarzem **d** a przedsionkiem przeciwpożarowym **b** uzyskać różnicę ciśnień 45 Pa lub w przypadku braku wentylatora napowietrzającego **19**, według rysunku fig. 3, i wystąpieniu klapy transferowej **23**, wentylator oddymiający korytarz **18** sterowany jest z centrali **11** za pośrednictwem przetwornicy częstotliwości i regulatora ciśnienia w taki sposób, aby zapewnić różnicę ciśnień pomiędzy przedsionkiem przeciwpożarowym **b** a korytarzem **d** 45 Pa . Do regulacji stałej różnicy ciśnień pomiędzy klatką schodową **a** oraz przedsionkiem **b** w wysokości 5 Pa wykorzystuje się czujniki różnicy ciśnień **1'** do **10'** w zależności od kondygnacji, na której wystąpił pożar, natomiast do regulacji stałej różnicy ciśnień pomiędzy przedsionkiem **b** a korytarzem **d** w wysokości 45 Pa stosuje się czujniki różnicy ciśnień **1''** do **10''** w zależności od kondygnacji, na której wystąpił pożar, w taki sposób, że jeżeli pożar wystąpił na kondygnacji pierwszej, to do sterowania wykorzystywane są czujniki **1'** i **1''**, na drugiej **2'** i **2''** i analogicznie dla kolejnych kondygnacji. Sposób według wynalazku zapewni, że różnica ciśnień pomiędzy klatką schodową **a** a korytarzem **b** wyniesie 50 Pa , niezależnie do ciśnienia panującego w przestrzeni klatki schodowej **a** wynoszącym $20\text{--}80 \text{ Pa}$ względem ciśnienia zewnętrznego oraz w przestrzeni przedsionka **b** 45 Pa w stosunku do ciśnienia panującego na korytarzu **d**. Wartości różnic ciśnień pomiędzy klatką schodową **a** a korytarzem **d** 50 Pa oraz pomiędzy przedsionkiem **b** a korytarzem **d** 45 Pa wynikają bezpośrednio z normy PN-EN 12101-6. Stosując sposób według wynalazku zapewniamy, że nadciśnienie pomiędzy przestrzenią o podwyższonym ciśnieniu; klatką schodową **a** a pomieszczeniem użytkowym; korytarzem **d** objętym pożarem wyniesie 50 Pa , natomiast pomiędzy przedsionkiem **b** a pomieszczeniem użytkowym 45 Pa , co zapewnia spełnienie wymogu co do siły otwarcia drzwi nie większej niż 100 N . Natomiast różnica ciśnień pomiędzy klatką schodową **a** a innymi pomieszczeniami nieobjętymi pożarem, przedsionkami **b** i korytarzami **c** nie będzie większa niż 80 Pa i nie wystąpią trudności z otwarciem drzwi.

Zaletą sposobu według wynalazku jest jego samoczynna ciągła adaptacja w założonych warunkach pogodowych w budynkach wysokich i wysokościowych. Dzięki sposobowi według wynalazku w całym pionie drogi ewakuacyjnej zachowana jest wymagana wartość nadciśnienia $50 \text{ Pa} \pm 10\%$ w stosunku do pomieszczenia użytkowego; korytarza **d** na kondygnacji objętej pożarem, która zabezpiecza przed przedostawaniem się dymu w kierunku przedsionka **b** przeciwpożarowego i klatki schodowej **a**. Kolejną zaletą sposobu według wynalazku jest zapewnienie stałej kontroli oraz precyzyjnej regulacji ciśnienia i przepływu powietrza oraz osiągnięcie założonych przepływów powietrza przez drzwi. Dzięki temu, sposób według wynalazku zabezpiecza zarówno przed niekontrolowanym wzrostem, jak i spadkiem ciśnienia, co w przypadku wzrostu mogłoby uniemożliwić otwarcie drzwi, a w przypadku spadku spowodowałoby przedostawanie się dymu do pionowej drogi ewakuacyjnej. Zastosowanie rozwiązań dotyczących poziomych dróg ewakuacyjnych zapewni automatyczną adaptację i stopniowanie różnic ciśnień w stosunku do ciśnienia panującego w strefie o podwyższonym ciśnieniu; klatce schodowej **a** w taki sposób, aby zapewnić wymagany przepływ powietrza w kierunku od strefy o podwyższonym ciśnieniu do pomieszczenia użytkowego; korytarza **d** objętego pożarem. Zaletą sposobu według wynalazku jest również odporność układu na rozszczelnienie przestrzeni o podwyższonym ciśnieniu, to jest, jeżeli wskutek nieszczelności nastąpi spadek ciśnienia na klatce schodowej, to w dalszym ciągu zostanie zachowane

stopniowanie ciśnienia w poszczególnych przestrzeniach, a mianowicie w przedsionku **b** zostanie ustalone ciśnienie o 5 Pa niższe niż w klatce schodowej **a**, natomiast w przestrzeni objętej pożarem; korytarzu **d** o 45 Pa niższe niż w przedsionku **b**.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób regulacji ciśnień w pionowych drogach ewakuacyjnych polegający na pomiarze ciśnienia, przesyłaniu sygnału i regulacji ilości dostarczanego/odprowadzanego powietrza poprzez kanały napowietrzające/odprowadzające wentylatorów rewersyjnych rozmieszczonych wzdłuż osi wysokości, za pomocą centrali z regulatorami oraz sposób regulacji ciśnień w poziomych drogach ewakuacyjnych, polegający na wprowadzeniu powietrza do przedsionka przez wentylator nadmuchowy, którego wydajność reguluje się za pośrednictwem regulatora i czujnika różnicy ciśnień oraz odprowadza i doprowadza się powietrze do przestrzeni objętej pożarem za pośrednictwem wentylatora oddymiającego i napowietrzającego lub wentylatora oddymiającego i klap transferowych, **znamienny tym**, że w pionowych drogach ewakuacyjnych (**a**) ilość doprowadzanego i odprowadzanego powietrza dolnego wentylatora rewersyjnego (**12**) reguluje się w zależności od średniej wartości różnicy ciśnień mierzonych czujnikiem (**1**) na poziomie (**12'**) dolnego kanału (**20**) oraz pomiaru czujnikiem (**3**) w poziomie (**15**) oddalonym od poziomu (**12'**) dolnego kanału (**20**) o połowę odległości między poziomami (**12'**) dolnego kanału (**20**) i poziomem (**13'**) wyżej położonego kanału (**21**) i w co najmniej jednym podsystemie **A**, w którym wentylator rewersyjny (**13**) reguluje się w zależności od średniej wartości różnicy ciśnień mierzonych czujnikiem (**6**) na poziomie (**13'**) kanału (**21**) wentylatora oraz pomiaru czujnikiem (**3**) w poziomie (**15**) oddalonym od poziomu (**13'**) kanału (**21**) wentylatora o połowę odległości między poziomami (**12'**) niżej położonego kanału (**20**) i poziomem (**13'**) kanału (**21**) wentylatora, przy czym średnie wartości różnicy ciśnień oblicza się w centrali (**11**), zaś w poziomych drogach ewakuacyjnych (**b**) i (**d**) ilość dostarczanego powietrza do przedsionka (**b**) reguluje się przy wykorzystaniu różnicy ciśnień pomiędzy pionową drogą ewakuacyjną (**a**) a przedsionkiem (**b**) za pośrednictwem odpowiednio czujników ciśnienia przedsionków (**1'**) do (**10'**), natomiast wydajność wentylatora napowietrzającego (**19**) korytarz reguluje się na podstawie różnicy ciśnień pomiędzy przedsionkiem (**b**) a pomieszczeniem objętym pożarem (**d**) za pomocą czujników korytarzy (**1''**) do (**10''**) albo wydajność wentylatora oddymiającego (**18**) korytarz reguluje się na podstawie różnicy ciśnień pomiędzy przedsionkiem (**b**) a pomieszczeniem objętym pożarem (**d**) za pomocą czujników ciśnienia korytarzy (**1''**) do (**10''**).
2. Sposób według zastrz. 1, **znamienny tym**, że gdy średnia wartość różnicy ciśnień obliczona odpowiednio z czujników (**1**), (**3**), (**6**), jest mniejsza od wartości zadanej, to centrala (**11**) uruchamia odpowiedni wentylator rewersyjny (**12**), (**13**) jako nawiew i jednocześnie dąży do wyrównania średniej wartości ciśnienia z wielkością zadaną.
3. Sposób według zastrz. 1, **znamienny tym**, że gdy średnia wartość różnicy ciśnień obliczona odpowiednio z czujników (**1**), (**3**), (**6**), jest większa od wartości zadanej, to centrala (**11**) uruchamia odpowiedni wentylator rewersyjny (**12**), (**13**) jako wywiew i jednocześnie dąży do wyrównania średniej wartości ciśnienia z wielkością zadaną.
4. Sposób według zastrz. 1 albo 2, albo 3, **znamienny tym**, że regulację ciśnień: w pionowej drodze ewakuacyjnej (**a**), przedsionku (**b**) i korytarzu (**c**) reguluje się, aby zapewnić stopniowanie ciśnienia niezależnie o ciśnienia panującego w pionowej drodze ewakuacyjnej (**a**).
5. Sposób według zastrz. 1 albo 2, albo 3, albo 4, **znamienny tym**, że wydajność wentylatora nadmuchowego (**17**) reguluje się, aby zapewnić w przestrzeni przedsionka (**b**) niższe ciśnienie o 5 Pa $\pm$ 10% niż występuje w pionowej drodze ewakuacyjnej (**a**).
6. Sposób według zastrz. 1 albo 2, albo 3, albo 4, albo 5 **znamienny tym**, że wydajność wentylatora napowietrzającego (**19**) reguluje się, aby zapewnić w przestrzeni korytarza (**d**) niższe ciśnienie o 45 Pa $\pm$ 10% niż występuje w przedsionku (**b**).
7. Sposób według zastrz. 1 albo 2, albo 3, albo 4, albo 5 **znamienny tym**, że wydajność wentylatora oddymiającego (**18**) reguluje się, aby zapewnić w przestrzeni korytarza (**d**) niższe ciśnienie o 45 Pa $\pm$ 10% niż występuje w przedsionku (**b**).

Rysunki

Fig. 1

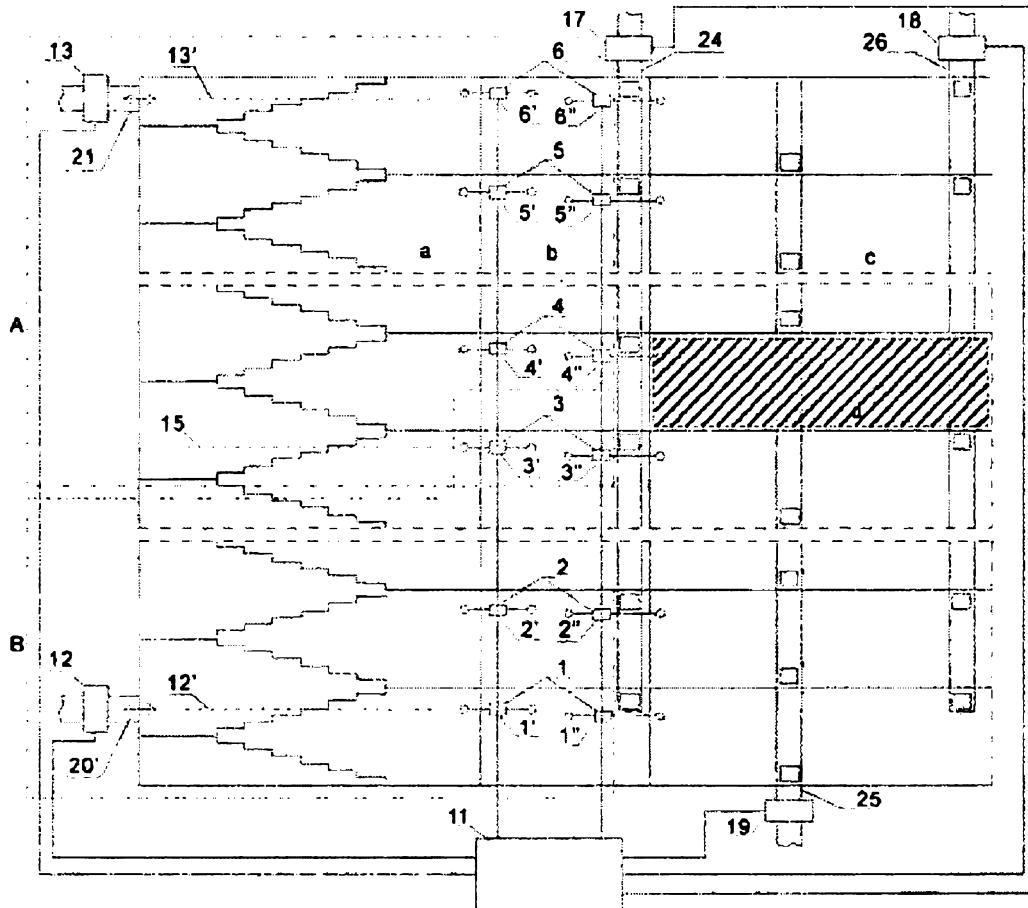

Fig. 2

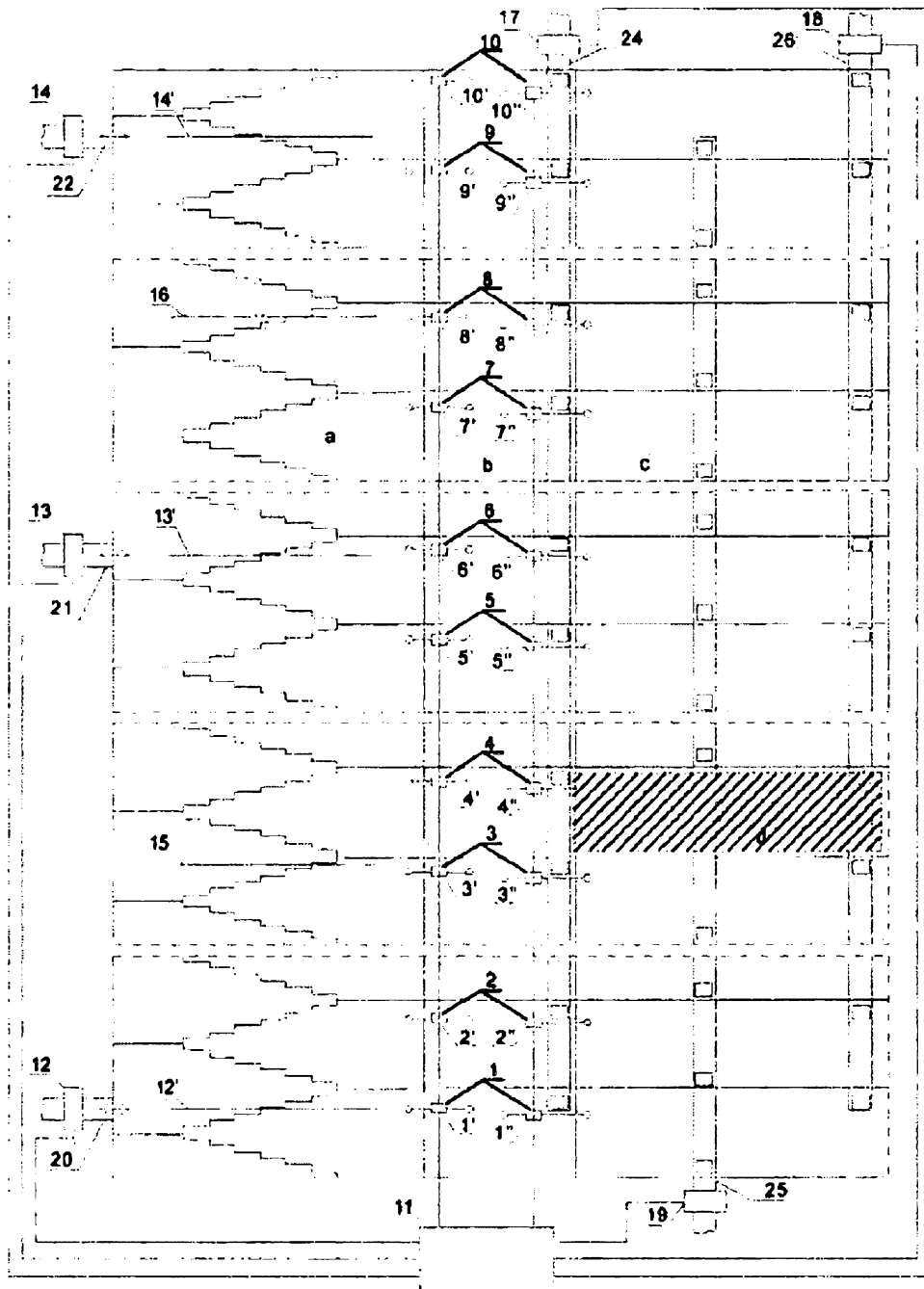

Fig. 3

